

Skibslaget
Sebbe Als
Augustenborg

Jubilæumsskrift for færøbåden Ottar Als

Ottar blev 40 år den 23. maj 2018

C Steen Weile

*Redigering og opsætning
Steen Weile*

Forord

Bogen er bygget op som øjenvidneskildringer fra højdepunkter i skibets 40 årige historie og gengivet som de er skrevet. Historien giver et indblik i hvad Lance Lee satte igang med sin donation og opfordring til skibslaget i 1976. Turene med skibet har været en god lære for de mange medlemmer der har sejlet.

De er blevet mere søvante og modnet til sejlads med færøbåden Ottar og det større vikingskib Sebbe Als.

Det er mit ønske at skibet fremover vil sejle og være med til at motivere både gamle og nye medlemmer til at deltage i skibslagets aktiviteter, både vedligeholdelse og sejlads.

Steen Weile

Indholdsfortegnelse

Færøbådens historie	6 - 7
Donation af startkapital i USA 1976	8
Tegningerne fremskaffes	8
<i>Bygningen af Ottar Als 1977 - 1978</i>	9
Søsætning i Augustenborg 1978.	10 - 12
Filmoptagelser i det Sydfynske øhav 1982.	13
En ugestid i Ottar 1983	14
En sejltur til Barsø 1985	15
Ottar rigges om til råsejl (Katrine) 2000.	16
Vikingedag i Slesvig 2000	17 - 20
En tur i stormvejr juni 2001	21
Augustenborg 350 år 25. juli 2001.	22 - 23
Als rundt 2002.	24 - 25
Vikingedag i Slesvig 2002	26 - 29
Indvielsen af Slivsø juni 2004	30 - 31
Pavarotti i Augustenborg 2005	32 - 33
Roger Waters (Pink Floyd) - Ottar tur 1. maj 2007	34
Ottars søsætning 2008	35
Rundt om Katholm med 2009	36
Filmen Fra kyst til kyst 2010	37
Renovering af Ottar 2013.	38
Optagning af Ottar 2013	38 - 39
Supertur med Ottar 2014	40
En historisk dag ved søen 2015	41
Ottar på tur til Katholm september 2016	42
Så ligger Ottar i nausten 3. Juli 2017.	43 - 44
Status / fremtiden 2018.	45

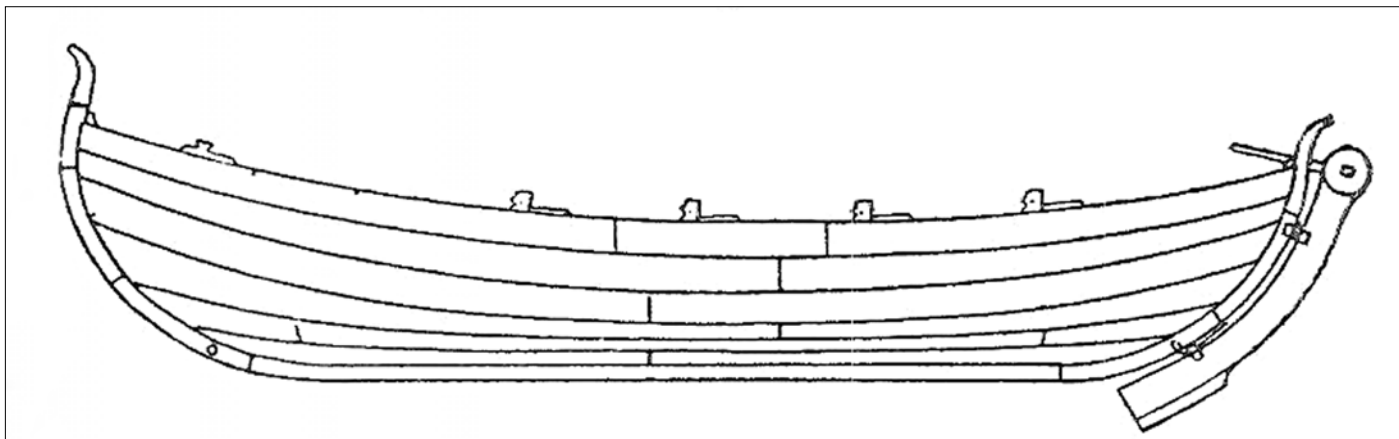
© Steen Weile

Aftensejls med Ottar i en smuk solnedgang

Færøbådens historie

Færøbåden nedstammer fra indkøbte norske joller, men blev senere bygget lokalt af indkøbte brædder og drivtømmer. Den har med tiden udviklet sig til en færøbåd med en konstruktion der er helt speciel og findes ikke andre steder i verden.

Færøbåden bygges som en 4, 6 eller 8 mandsbåd, og den sidstnævnte regnes for den fineste. Tidligere blev bådene brugt til transport og fiskeri, men i dag anvendes de kun til kapsejlad.

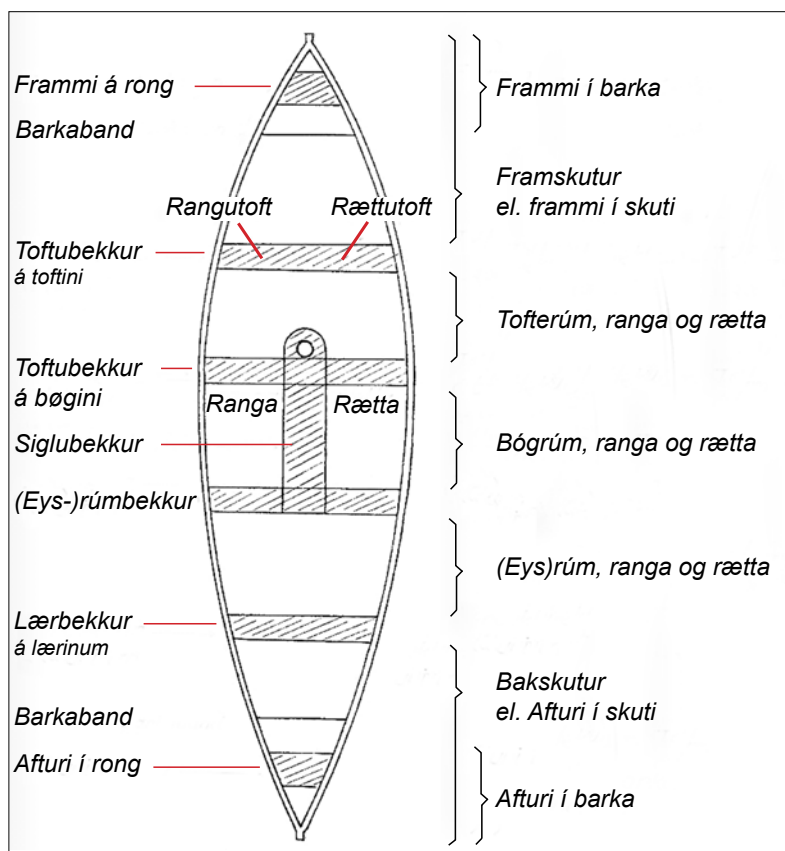

Færøisk ottemandsfarer. Fra D. Joensen: *Bátar og Skip* (1945).

Før i tiden var man afhængig af småbåde på det stormfulde Nordatlant, og da de høje fjelde skaber farlige kastevinde, var man nødt til at udvikle en særlig sødygtig robåd, som kunne bygges af brædder i standardmål. Særligt efter at Færøerne kom under dansk styre, blev næsten alle de livsvigtige både bygget på øerne af færdige brædder, som kom helt fra København.

Den færøske båd blev bygget som en udpræget robåd, men mast og sejl hørte til det faste udstyr, der kunne tages i brug under gunstige vindforhold. Sjældent blev to både bygget ens, selv om de var bygget af samme mand.

Der blev nemlig ikke bygget efter tegninger. Bortset fra nogle grundlæggende mål foregik alt arbejde efter øjemål og fornemmelse.

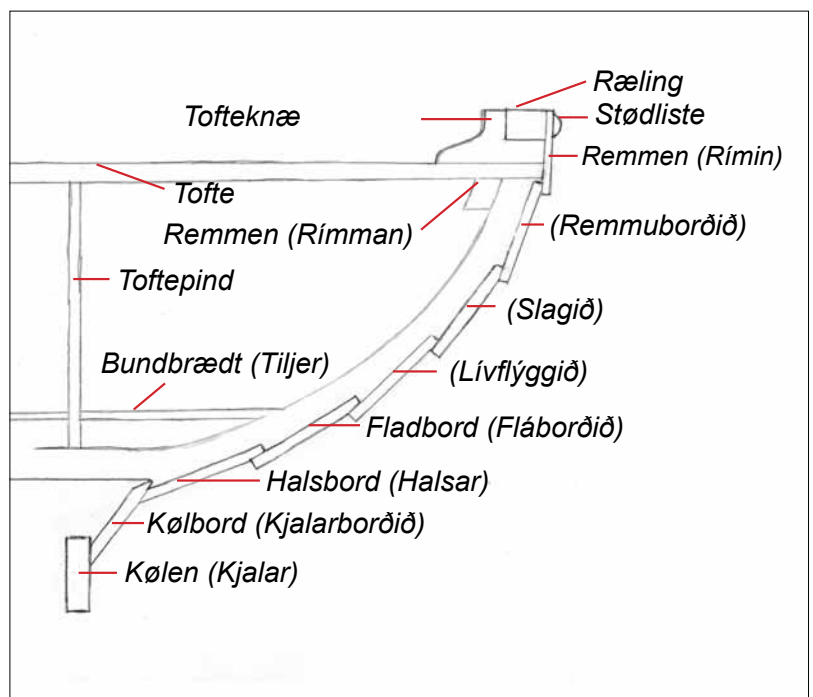

De færøske benævnelser på rummene i en færingerbåd. Efter tegning af Jens i Dali.

Et væsentligt led i bådens brug var indgående kendskab til vind og strøm. Det at udnytte strømmens egen kraft var og er afgørende for bådens fremdrift. Nogle ganske få meters afstand kan være afgørende for, om man får strømmen med eller mod sig. Færingerne giver bådsstørelsen navn efter antallet af roere, som f.eks. firemandsfarere, ottemandsfarere og timandsfarere. Samtlige bådtyper har ifølge traditionen en nogenlunde given størrelse hvad længden angår, medens der kan forekomme større og mindre afvigelser i andre henseender.

Et gammelt færøskt ordsprog lyder: "bundet er bådløs mand". Bag ved dette ligger bevidstheden om at det var en livsbetingelse at være i besiddelse af eller have adgang til brugen af en båd.

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

Tegning udarbejdet efter skitse fra Jørgen Sandholdt.

Et par vers af det skønne færøiske digt „Ottemandsfarerens Svanesang” af Mikkjal á Ryggi med oversættelse til dansk af Navigationsskoleforstander Daniel Joensen, Marstal.

ATTAMAKNAFARID

Lag: Så kæmped de helte

Af øllum tein snekkjum íð Nordhavði bar,
ein tykist mær yndislig føgur,
tann báturin nevndur er áttamannafar,
sín svanasong nú hann kvæður,

Hann Færoyingum fylgdi í túsund ár,
væl virdur af lágum og høgum,
vid gyttari veiði um vetur og vár,
hann sökkláðin legdi at støðum.

So sig honum tøkk og hitt sidsta farvæl,
um viðurin longur ei varer,
í Føroya fólks minni hann Liva vist skal,
so leingi sum fløðir og fjarar.

OTTEMANDSFARLRENS SVANESANG

Af alle de nekker, som Nordhavet bar
een synes mig yndig og fager,
dens navn er den færøske Ottemannafar,
sin svanesang nu den klager.

Den færingar fulgte i tusinde år
vel værdsat af høje og lave,
med herlige fangster ved vinter og vår
den dyblastet lagde til lande.

Så sig den nu tak og det sidste Farvel,
om skørnet er fuger og tømmer.
Dens minde skal leve i Færøfolks sjæl,
så længe som „Vestfaldet” strømmer.

Pengedonation var starten på et nyt skib

Lance Lee ombord på
Sebbe i New York 1976

Ved Amerikas 200 års uafhængigheds jubilæum i 1976 traf vi den amerikanske bådebygger Lance Lee. Han driver et lille skibsværft i Maine, hvor de bygger mindre træbåde / joller i stil med færøbåden.

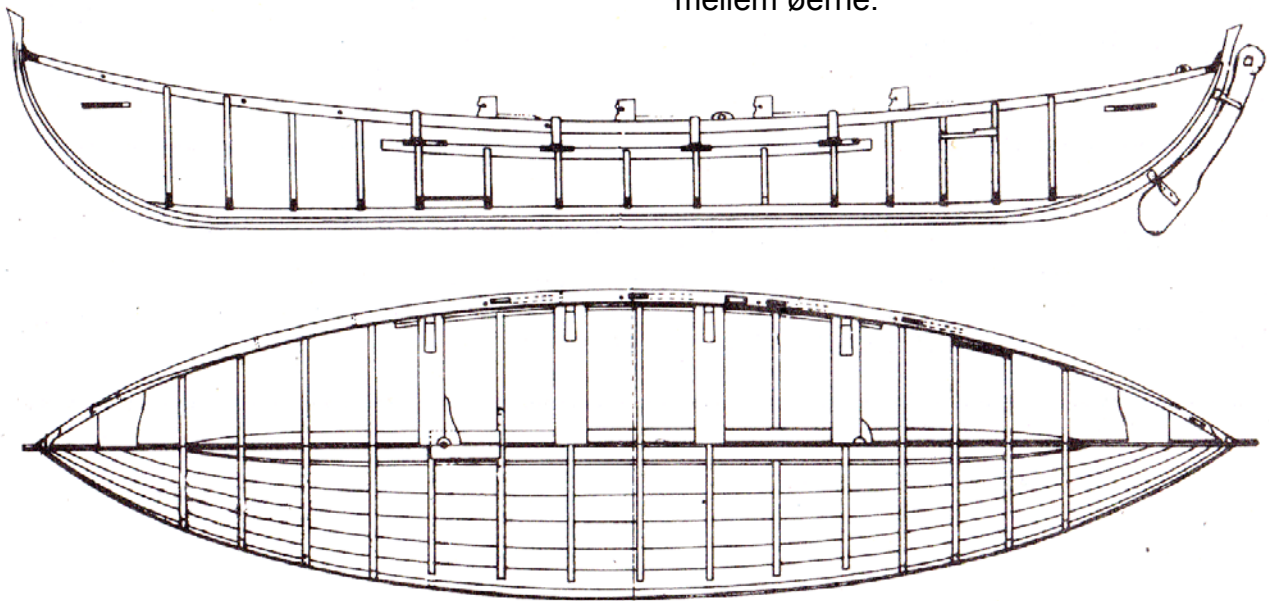
Lance var meget facineret af Sebbe og da vi forlod USA overrakte han os en kuvert med 600 dollars som han havde indsamlet og beskeden var "tag hjem og byg et skib mere" og det blev så Ottar.

Hvilken båd skulle vi bygge?

Det blev besluttet at vi ville bygge en mindre båd der kunne sejle med en mindre besætning. Båden kunne også bruges til at lære nye medlemmer at sejle.

Tegningerne til skibet blev fremskaffet af Jørgen Sandholdt der stammer fra Færøerne.

Verland Johannesen leverede tegningerne af et skib der ligger på National museet i Thorshavn. Skibet har været brugt som kirkeskib der sejlede mellem øerne.

Grundtegningerne til Ottar

Færøbåden byggedes som en 4-mandsbåd (Fýramannafar), 6 mandsbåd (Seksmanafar) eller 8 mandsbåd (Áttamannafar), sidstnævnte regnes for den fineste.

Áttamannafar, roes med 8 personer, og er 24 - 24,5 fod lang. Den regnes for den eleganteste. Tidligere blev bådene brugt til transport og fiskeri, men i dag anvendes de til kapsejls.

Bygningen af Ottar / Ottermandsfarer

I begyndelsen af 1977 fik vi skovet nogle eg- og lærketræer i Øster Terp som skulle anvendes til byggeriet.

Byggeriet startede i august i nausten, men da Sebbe skulle op blev projektet flyttet ud ved siden af nausten hvor hun overvintrede.

I marts blev hun flyttet op i en lade der stod tom i Glasergården og her fortsatte byggeriet. En lille gruppe tog virkelig fat og 20. maj var hun færdig.

Jens Christian Nissen (Cedde) var den der havde stået for byggeriet og lagt umådelig mange kræfter i at få skibet færdigt.

Carl Otto

© Palle Fløe

De sidste knæ tilpasses

© Palle Fløe

De sidste opgaver gøres færdige før maling og efterfølgende søsætning.

Søsætning og dåb af Ottar

Søsætningen foregik ved slæbestedet i Augustenborg havn. Skibet blev navngivet af Augustenborgs borgmester Arthur Jespersen. Han holdt en fin tale før han døbte skibet Ottar Als og han blev hermed Ottar Als' gudfar. Navnet Ottar Als var foreslået af Anne og Flemming Rieck.

Det var et flot stykke arbejde der var blevet lavet. Efter søsætningen tog skibet en æresrunde i havnen til ære for de mange fremmødte. Om aftenen var der en mindre, men meget hyggelig fest på nausten.

Sebbe havde fået en lillesøster.

Carl Otto

© Palle Fløe

Borgmester Arthur Jespersen holder tale før dåben

© Palle Fløe

Så er skibet klar til søsætning

© Palle Fløe

De stolte skibsbyggere skubber skibet i vandet

© Palle Fløe

Og så skal man lige huske at få en line i land

© Palle Fløe

For første gang lægges årerne ud

© Palle Fløe

Så er det lige med at finde takten

© Palle Fløe

Nu går der bare der-ud-ad for fulde sejl

Filmen om et sommertogt med Sebbe og Ottar

Vi havde tidligt på året fået en henvendelse fra DR om at lave en film. Der blev lavet et udvalg (Steen, Flemming og Carl Otto) der sammen med producenten skulle lave en drejebog til filmen.

Filmen skulle omhandle et sommertogt og filmholdet med Frode Munksgård som producer skulle være med en uge.

Der var så stor interesse fra medlemmernes side at det blev besluttet at tage Ottar med for at få plads til alle. Vi gjorde skibe og materiel klar og sejlede ud til nausten hvor de første optagelser fandt sted.

Carl Otto fortalte om skibslaget og så blev der valgt skippere. Flemming blev valgt som skipper på Sebbe og undertegnede som skipper på Ottar. Carl Ottos båd Sorte Sara var med som ledsagerbåd. Første dag havde vi en god sejlads og nåede Lyø hvor der blev handlet proviant og overnattet.

Ved et skippermøde blev det besluttet at sejle til Rævkrog på Avernakø. Vi fik en fin vind og en rigtig god sejlads med begge skibe. Vel fremme fik vi lov til at slå lejr på en mark ved kysten. Om aftenen var der stort festmåltig med grillet rullesteg og tilbehør. Der blev sunget og snakket og det blev en fin aften selv om kameraholdet var på.

Efter Avernakø sejlede vi til Strynø og Ærø før turen gik tilbage til Augustenborg.

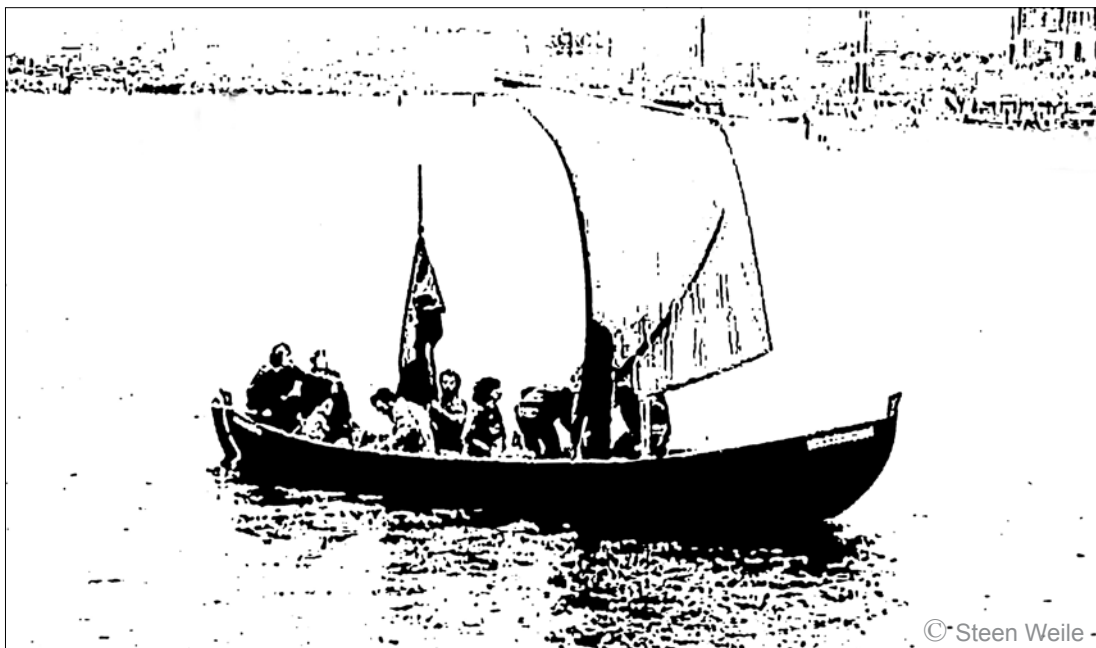
Vejret havde været fantastisk og vi fik nogle rigtig gode sejlads med begge skibe - et skønt sommertogt.

Filmholdet var også godt tilfreds og fik klippet en fin film sammen, der viser hvordan man kan lave et sommertogt, ikke bare med Sebbe, men også med Ottar.

Steen Weile

EN UGESTID I OTTAR

Klukkende småbølger er med til at gøre dagene til en ren fornøjelse. Der har ganske enkelt ikke været en sky på himlen i de to dage vi nu har været undervejs.

Af ren og skær indgroet mistro til vejrgudernes luner slog vi den første lune aften vort telt op, da vi lagde til ved Arnkild. At slå telt op er vi foreløbig holdt op med. I nat da vi sov ved Trillen (Høruphav) lå vi alle 4 på stranden, blot i vore soveposer og med den stjernebetrukne mørkeblå himmel som oversejl. Som vor første nat var alt ganske tyst, - og dog ... Fuglene i den lille sø på Trillen gav lyde fra sig den ganske nat. Det var just ikke skønsang der lød i natteseraden. Mest af alt egentlig som et par smågrise i hungersnød. (Vi fandt ikke rigtig ud af hvilken slags fugle det var).

Da vi missende med øjnene mod solen, vågnede onsdag morgen, kunne vi orme os lige ud af soveposerne ned i det klareste vand, morgendukkert på sengekanten. Vi tog fra Trillen så tidligt, som et sommerferietempo nu tillader. Et sådant sommervejr sejler man(d) ikke blot forbi badeanstalten ved Sønderborg uden overvejelser. Vi tog nogle af konsekvenserne og sejlede mod stranden ved "Den Gule", og smed anker. Karsten og Morten skulle aldrig være gået efter øl. For netop, som de kom tilbage, så Karsten sin gamle ven, Søren, som her i sommerugerne var ølkusk medhjælper.

Vi købte et par favnfulde øller, yderligere, da vi nu havde chancen for et billigt parti.

Morgenen, denne vor sidste på turen, er diset og vinden svag. Den vind der er, går imod os. Vi skal ikke ret langt idag, heldigvis. Jeg tror vi alle har svært ved at lodde vore egne følelser overfor disse evindelige kryds. Selvfølgelig er det helt fint at sejle i en så gammel skibsmode som Ottar - romantisk, mandigt og alt muligt. Mit problem i denne forbindelse er blot at jeg behøver mere end een uge til at nedskrive mine optimalitetskrav. Krav som i sejlads-sammenhænge bl.a. går ud på hurtige og tæt til vinden effektive kryds.

Kun den første nat har vi sovet i telt - de følgende under åben himmel. I årevis har jeg ikke drømt så meget som i disse nætter - knap har jeg gennemlevet den ene handlingsmættede scene før jeg har været midt i den næste. Karsten fortalte til både Søren, Morten og mig, at et øfolk, et eller andet sted i Indonesien, opfattede deres drømme som den primære virkelighed, og vågentilstanden som mindre væsentlig. Den virkelighed, jeg oplever i disse dage, skal der fantastiske drømme til for at hamle op med. Om et par timer er vi inde, efter dage med sol og hav og vind og skib. Dage som jeg ville unde alle mennesker på jorden at kunne opleve.

Esben Schøler

Augustenborg - Barsø tur retur

Lørdag d. 6. juli sejlede Ottar fra Nausten med kurs mod Stevningnor. Solen skinnede, vinden var S.Ø. styrke 5, humøret var helt i top hos de fem ombord. Vi ankom til Stevningnor kl. 12.30 og spiste frokost medens vi venetede på Edith, der havde besvær med at finde den rigtige vej til os, men omsider sejlede vi derfra kl. 14.00 med kurs mod Barsø. Undervejs friskede det op til vindstyrke 6 - 7, men solen skinnede og vi havde en fin sejllads over Aabenraa fjord og ankom til sydspidsen af Barsø kl. 17.15 hvor vi blev modtaget af besætningerne fra Imme Gram og Sleipner. Vi ankrede først op på den nordlige side af tangen i læ ved siden af Aros. Derefter gik vi i land og slog vores telte op, lavede bål og fik varm aftensmad. Vi hyggede os med hinanden og gik bagefter på visit hos de andre skibslag og var også en lille smut oppe hos købmanden. Efter at have hørt vejrudsigten blev vi enige om at ro Ottar om på sydsiden af tangen. Det var blevet mørkt, så vi hjalp bagefter med at ro Aros om på samme side-det var blevet regnvejr og så ud til torden.

Bagefter blev vi inviteret til spidstegt lam, som Aros havde haft over gløderne hele aftenen, så lejren duftede godt. Kl. var nu blevet 24.00 og vi gik til køjs. Næste morgen - søndag - stod vi tidligt op, vinden var frisket op og var drejet om i vest med styrke 6 - 7, så vi besluttede at starte tidlig på hjemturen. En hel del medlemmer fra de andre skibslag stod på stranden, da vi tog af sted. De mente ikke at "den lille potte" kunne klare sig i de ret store søer, men Ottar følte sig som en fisk i vandet. Vinden var vendt til N.N.V. så vi havde næsten medvind. Ottar for af sted, med Steen Weile ved roret (vejret var Weilevenligt), det var som vi sad på en torpedo, der skød gennem søerne, men vi nåede da at styre ind til Ballebro, hvor vi fik en bid brød og så af sted igen med samme vind og fart (mellem 6 og 7 knob). Vi ankom til Nausten kl. 16.00 efter en uforglemmelig dejlig sejltur med Ottar.

Steen, Søren, Peter, Ragnhild, Edith og Carl Otto

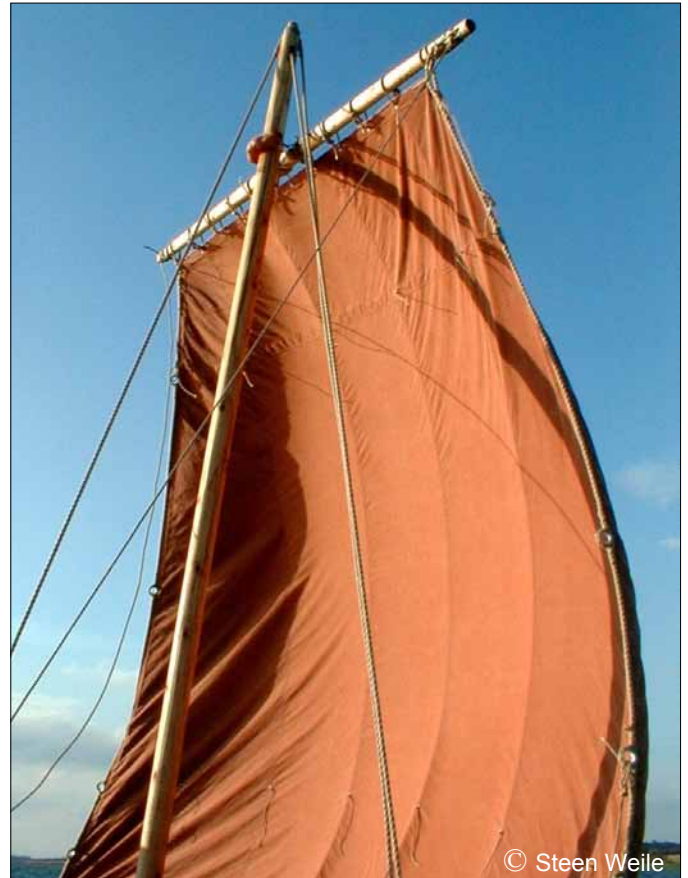
Ottar med den første rigning

Ottars sejl sponsoreret af Tuborg Fonden

Vi har før skrevet om Ottars nye sejl der har vist sig at give skibet meget fine sejlegenskaber. Der var fra bestyrelsen side afsat et beløb på 5.000,- kr som sikkerhed for projektet, men gruppen (med Katrine Jonassen i spidsen) omkring sejlet, ville forsøge at skaffe pengene selv og det er lykkedes. Det har altid været sjovt at sejle med Ottar, men nu er det blevet endnu sjovere og der ligger allerede planer om større sejlads i den kommende sæson.

For at vi kan få mest muligt ud af skibene er det nødvendigt, at vi får så mange skippere som muligt. For at blive skipper kræves det at man har duelighedsbevis (bådføre certifikat) samt praktisk sejlerfaring med det pågældende skib. Vi forventer vind i sejlet for Ottar i den kommende sejlsæson - det er jo lidt kedeligt at ro! En stor tak til Katrine og hendes venner!

Steen Weile

Flot ser det ud og samme rig som Sebbe

Det gå der-ud-af for fulde sejl

Dagbog fra Slesvigturen

Turen blev en stor oplevelse for deltagerne på alle måder. Vi blev godt modtaget, hyggede os sammen, fik sejlet og delte den gode atmosfære med de øvrige deltagere. En tak til organisatorerne fra Slesvig - det var en stor opgave og selv om ikke alt klappede lige efter planen fik vi en god tur og håber at kunne deltage igen om 2 år.

Torsdag mellem kl. 09.00 og 09.30 mødtes vi på Slotsalle og fik morgenkaffe og rundstykker. Iben der skulle have været mødt havde ingen hørt noget fra - hun havde været umulig at få kontakt med. Katrine J. havde håbet på at få et par stykker mere med og Arne kunne først komme dagen efter. Vi var derfor en ret begrænset besætning. Efter morgenkaffen gjorde vi Sebbe klar og slæbte hende ud til nausten, hvor vi fik det sidste ombord. Her fik vi også journalist Henriette og fotograf Ulrik fra Jyske Vestkysten med. Vejret var rimeligt, da vi gik ud om end temmelig gråt og det havde regnet. Vi satte sejlet og med Fie hængende bagved gik vi ud af fjorden. Vi havde en passende vind og et stykke ude af fjorden gik Klaus og Ulrik ombord i Fie og fik fotograferet.

Kort efter begyndte det at regne i stride strømme og da vi kom op til Arnkil besluttede vi os for at lægge til ved Sottrupskov kro. Ud af mandskabslisten kunne vi se at det ville være umuligt at sejle Sebbe til Slesvig dagen efter - det kunne kun blive et slæb. Vi skulle sejle Fie til Augustenborg for at aflevere pressefolket, der i mellemtiden var blevet våde helt indtil skindet. Sylvie og Nicole blev ombord på Sebbe. Det ville være kedeligt hvis vi alle skulle gå for slæb til Slesvig og jeg foreslog derfor at tage Ottar med ud så vi kunne sejle hende derned. I Augustenborg ophørte regnen, men også vinden - vandet var helt fladt og vi måtte derfor slæbe Ottar.

Ud for lufthavnen kom der igen nogen vind så i stedet for at slæbe Ottar med Fie satte vi sejl på Ottar og slæbte Fie. Det sidste stykke måtte vi dog bytte igen. Derefter slæbte vi begge skibe til kongebroen i Sønderborg hvor marinehjemmeværnet havde Brigaden liggende. Vi havde fået lov til at overnatte på brigaden, men den skulle ud i et ærinde og ville først være tilbage kl. 21.30, så vi gik ud og spiste et bedre måltid græsk mad.

Ottar blev søsat i 1978 og har siden ikke haft mange store sejlads. Det har ud over en gang til Barsø og en gang til det Sydfynske øhav kun været småsejlad i fjorden. Det er egentlig synd, for hun er meget sødygtig og nu hvor hun har fået sin "rigtige" rig og sejl, kan hun meget mere. Da vi jo ikke kunne samle mandskab nok til at sejle Sebbe til Slesvig besluttede vi at tage Ottar på sin første færd til det store udland.

Nicole og Klaus skulle sejle med Sebbe for slæb. Fredag morgen kl. 09.40 stævnede vi ud fra Kongebroen i Sønderborg og fandt ud af at hun kan gå under Sønderborg bro ved det inderste fag på Jyllands siden.

Ret igennem broen og sejlet op. Vi havde en let vind og gik stille og roligt forbi slottet og over mod Broagerland for at være sikker på at kunne holde højde. Stille og roligt kom der mere vind og der kom rigtig gang i skibet. Vi ændrede kurs og fik en vind næsten ind fra agten og der kom mere - huj hvor det gik.

Ombordværende var 2 gange Katrine (Jonassen og Kay), Henriette Kay, Arne og Steen (undertegnede). Det var tørvejr hvad vi ikke kunne sige om dagen i forvejen. Kl. 12.00 havde vi kontakt med Klaus der kunne berette at de netop var gået ud for slæb af marinehjemmevernet.

Nu begyndte den spændende sejltur idet det var vort mål at nå Schleimünde inden vi skulle på slæb.

Og vi sejlede og sejlede og havde det fantastisk, fin vind, fuld fart og godt vejr. Vi nåede det, kl. 13.40 var vi ved Schleimünde og måtte smide sejlet for at ro ind gennem den meget trafikerede og smalle munding.

Et kvarters roning, så satte vi atter sejl og krydsede ind gennem Slien i en meget god vind og det gik bare flot - vending efter vending; dog var vi ved at sætte vores københavner over styr. Midt i en vending ringede mobilen og at passe 2 skøder samt en mobiltelefon er sin sag. Arne havde fået en boline omkring den ene arm, da skødet havde sat sig fast og pludselig kom løs så vi ham hængene i en ret vinkel med kun underbenene indenbords, resten af ham hang i vandskorpen mellem skib og sejl. En meget hurtig vurdering gjorde, at vi fandt, det var en spot at miste vor eneste københavner ombord - og så i tysk farvand - så vi tog ham indenbords. Det skal nævnes, at han selvfølgelig havde redningsvest på og i øvrigt heller ikke tog skade. Vi fortsatte vore kryds indtil marinehjemmevernet dukkede op, først Brigade fra Sønderborg med Sebbe og lige bagefter Holger Danske fra Åbenrå som vi skulle på slæb efter. Første forsøg med en line glippede og vandet var så lavt at de kun kunne sejle i sejlrenden - vi måtte ro og ro i både bølger, strøm og blæst, men til sidst mødtes vi i renden. Bølgerne gik højt og da vi gled ind mod skibssiden ville jeg støde fra. Men ak, - rælingen var for kort og pludselig forsvandt det ene ben i bølgen blå og jeg fandt mig hængende i forstaget med en vis legemsdel i vandskorpen (den blev ikke våd). Det lykkedes mig hurtigt at komme op og forstaget var dermed blevet testet til 90 kg levende vægt. Vi kom for slæb og fortsatte ned gennem den 17 sømil lange Schlei. Om denne tur kan siges : Gid det ikke må blive den sidste langfærd - hun kan og vil gerne ud af Augustenborg fjord.

Fredag aften Vel ankommet med skibene mødte vi den mere jordnære del af skibslaget (dem der kom i bil). Det lykkedes os at finde noget mad - overnatningssteder lå det lidt tungere med idet der var kommet flere vikinger end der var tilmeldt, men det gik også.

Om aftenen var der en gruppe tyske vikinger der spillede irsk folkemusik med violin trommer og strengeinstrumenter - det lød godt og da de blev ved længe var det de toner vi sov ind til.

Modtagelsen i Haitabu. Lørdag morgen gik skipper og undertegnede en runde for at finde ud af, hvad der egentlig skulle foregå - det lykkedes kun delvist. Kl. 11.00 skulle vi sejle ind et par hundrede meter nærmere mod byen hvor et nyt vikingskib skulle søsættes.

Det drejede sig om et nyt vrage nr. 3. Efter morgenmaden gik vi ud for sejl i begge skibe, hvor vi lå og krydsede lidt rundt for at ende på det aftalte sted. Freja var roet derhen og kunne desværre ikke deltage i sejladsen da de manglede mandskab.

Vi gik så tilbage til broen og holdt frokostpause. Efter frokosten gik vi atter på vandet med begge skibe og efter at have præsenteret sejlene i nogle kryds gik vi ind til den lille bro til noret. Her blev masterne lagt samt hoved og hale på Sebbe.

Nogle anstrengelser senere (der var stærk modstrøm) kom vi under og roede det sidste stykke ind til noret hvor vi riggede skibene og satte sejl. I en af vendingerne satte Viggo Sebbe på græs - det så sådan ud da hovedet stille og roligt gled ind i siv-skoven. Det blev nogle pragtfulde kryds med begge skibe og finalen for tilskuerne ved museet blev, at vi sejlede skibene helt op på stranden neden for museet.

Vi var et par der sprang/gik i land og det lignede en succes indtil en dame masede sig frem mellem turisterne og høj og klart gav besked på at græsset og tidslerne samt det øvrige ukrudt var fredet og aldeles ikke måtte betrædes. Hun henviste derfor meget myndigt til en "parkeringsplads" ca. 300 m fra hvor vi befandt os, hvorefter hun resolut drejede rundt og forsvandt.

Her gik vi blåøjede danske vikinger og troede at vi med vores vikingskib ville være velkomne på et vikingemuseum, men sådan er det åbentbart ikke i Tyskland! Et af vore yngre, ret store medlemmer var sprunget i land, det var der en lidt kraftigere og lidt ældre marinehjemmeværnsmand der også havde prøvet - det gik ikke så godt, han var vrikket om og havde forvredet benet. Det var heldigt at vi havde en sygeplejerske ombord. Nu forlod vi skuepladsen og sejlede tilbage til den lille bro, hvor vi gentog indturen i omvendt rækkefølge. Så tog vi atter nogen sejlads til ære for et meget stort publikum før vi gik i land.

Maden. Fredag aften da vi ankom, stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - lørdag morgen stod menuen på rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m., til frokost fik vi rundstykker med kalkun-bryst, røget filet, ost m.m. og om aftenen var der dækket op med rundstykker med kalkunbryst, røget filet, ost m.m. - nu syntes vi efterhånden vi havde fået morgenmad nok og en af arrangørerne blev kontaktet - jo, men der kom snart grillkoteletter med tilbehør - det gjorde der også.

Slæbet hjem. Om slæbet hjem er der ikke så meget at berette, ud over at det gik meget fint. Dog satte vi Ottar og Anders over styr i sejlrenden i Slien, da slæbelinen brast, men vi fik dem igen. I Sønderborg gik turen ikke længere for marinehjemmeværnet, så vi tog både Sebbe og Ottar på slæb med Fie.

En time og 3 kvarter senere lagde vi skibene på plads i Augustenborg - en meget fin tur var til ende.

Steen Weile

Hørt undervejs

- *Fra Ottar kan det nogen gange knibe med udsynet for skipper, derfor er der en forgast. Skipper til forgast " - sejler vi ind i noget"? Forgast " Nej - skal vi det"?*
- *Spørgsmål fra den yngste - "hjemmeværns folk - er det gamle mænd der gerne vil lege soldater"?*
- *En tidlig morgen lød det fra en sovepose "sæt jer ned, - jeg kan ikke se hvor jeg styrer". Det var Ottars styrmand fra dagen i forvejen der åbenbart også havde sejlet hele natten.*
- *En ældre herre med spadserestok mødte op på broen "dies ist nicht ein schönes Arrangement" - "wieso nicht?" - nein, hier ist zu viele Leute wenn man die Schiffe sehen will".*

Grundlovsdag og en hel pelikan

Grundlovsdag kan bruges på mange måder – nogen går til møder, andre sidder og ser på fodbold og nogen er glade for vandet og den friske luft. Klaus skriver altid: "Sejl vikingskib og få frisk luft", det gælder også Ottar!

13.15 stævnede vi ud fra havnen i en frisk vind, Knud, Nicole, Helle og Steen. Den friske vind gav en vældig fart og alt var godt. Planen var at sejle ind i læ af Sebbelev skov, men sådan skulle det ikke gå. Pludselig meddelte Helle at skødet var ved at blive revet over. Ned med sejlet og afkortning af skødet. Skødet var nu så kort at det var vanskeligt at sejle med, vi gik derfor over til kysten ved begyndelsen af lufthavnen, her kastede vi anker og begyndte at fiske. Fisk var der ikke nogen af, men vi fik gang på gang store klaser muslinger med op (Ottar som muslingefisker). Nu var det kaffetid og den medbragte kaffe gled ned sammen med frisk kage.

Vi besluttede os for at ro tilbage, men det var blæst gevaldigt op og selv med 4 personer ved årerne kunne vi kun holde op mod vinden – nå – ud med ankeret igen. Første kommentar fra Helle, mens skibet hoppede op og ned "kan man fiske her"? Vi lå så og rullede i meterhøje bølger – efter mange år på Augustenborg fjord har jeg aldrig set så store bølger. Klokken var nu blevet 15.30 og der lå vi så der helt alene. Et par sejlere kom for motor forbi ude i sejlrenden, men ville ikke kunne gå ind til os på grund af lav vanddybde. Jeg ringede til Anders der tjekkede vejrmeldingen "vinden løjer af" fint sagde jeg "i morgen tidlig" fortsatte han, hm! det hjalp os jo ikke.

Fat i landskipperen Peter pr. telefon – første spørgsmål "er I i fare? Nej, er I bange? Nej, har I prøvet at kontakte nogen der kunne slæbe? Ja, men de var ikke hjemme.

Lidt efter kom der telefonbesked – slæbefartøj er fundet, de sejler ud snarest muligt. Vi fordrev tiden med at vippe op og ned, ned og op – der var ikke andre muligheder. Pigerne øvede sig i knobbinding og det lykkedes dem at få bundet nogle pælestik vi aldrig har set før – godt gjort. Så kom vores slæbebåd og efter lidt manøvrering i de høje bølger kom vi for slæb.

Den hårde sejlads og kraftige bølger havde slået det nederste rorbeslag i stykker så det blev et slæb uden ror, men vor slæber havde styr på tingene så det gik fint. 18.30 lå Ottar igen trygt i havnen.

Når man står på ski er der noget der hedder Afterskiing – vi har aftersailing – vi samledes til varm suppe hos Peter – det gjorde godt.

Efterskrift. Set i bagklogskabens lys, burde vi måske ikke være gået ud. Vi burde også have tjekket tovværket. På den anden side fik vi testet skibet. Der var på intet tidspunkt fare for besætning eller skib. Vi fik også lært noget undervejs som vi kan bruge senere.

Steen Weile

For fuld fart ud af fjorden

Kongeligt besøg i Augustenborg

Besøg af Hjortspringbåden.

Oplægget til arrangementet i forbindelse med 350 års jubilæet for Augustenborg by gæstede kongeparret byen onsdag den 25. juli. De ankom i kongeskibet der lagde til ca. 2 sømil ude af fjorden hvorefter de sejlede ind til havnen i en chal-lup. Da Sebbe er et af Augustenborgs vartegn skulle vi selvfølgelig ud og hilse på kongeparret på deres vej ind. Vi havde forud haft kontakt til Hjortspringbåden der gerne ville være med samt besøge Sebbe og dens besætning. Et hold fynske spejdere der var på Troldhøj ville gerne prøve at sejle med Sebbe og vi slog derfor det hele sammen.

Hjortspringbåden

Tirsdag aften kom Hjortspringbåden til nausten sammen med en mindre besætning. De blev på nausten natten over for at være klar til dagen efter. Hjortspringbåden er en kopi af den tidligste planke-byggede båd der er fundet i Danmark ca. 350 år før vor tidsregning. Det er en stor kano, på størrelse med Sebbe, der padles af 20 mand. Skibet har hjemsted i Dyvig på Nordals.

Dronningen og Prinsens ankomst

Onsdag morgen mønstrede besætningen på dæmningen kl. 8.30. Der havde været lidt usikkerhed med hensyn til deltagerantallet, men det passede fint - der var plads til alle. Vejret var helt fantastisk, varmt og stille, om det skyldtes den kristne gud eller Thor og Odin vides ikke. Vi gik ud for slæb med Sebbeline og trak

de 2 sømil ud af fjorden hvor vi kastede anker. Samtidig ankom kongeskibet. Ottar satte sejl og lå og krydsede rundt i området mellem alle de larmende og ildelugtende motorbåde. Ifølge programmet skulle challupen starte fra kongeskibet kl. 9.45 så vi gjorde klar til at sætte sejl og trak ankeret på det tidspunkt. Men det trak ud og for riggen alene gik vi 1 -1 1/2 knob ind af fjorden og lå derfor et stykke inde i fjorden da challupen lagde ud 15 minutter forsinket. Vi satte sejl og gik indover for en let vind. På grund af forsinkelsen havde challupen en pæn fart og passere os i nærheden af Rønsten. Både Dronningen og Prinsen syntes åbenbart godt om vores skib (og forhåbentlig også om os) for vi blev hilst med smil og vinken fra dem begge.

Idet vi med den lette vind ikke kunne holde farten gik vi direkte ind til nausten efter sejlturen. Ud for Madeskoven camping lå Hjortspringbåden klar og fulgte Regentparret resten af vejen ind til havnen.

Fortæring og sejlads

Vi samledes på nausten hvor Peter havde sørget for remedierne til grill samt pølser og brød. Idet vi var omkring 60 deltagere blev det en større produktion af 120 pølser samt tilbehør. Der var almindelig hygge som vi brød ved 12 tiden da vi startede ud i Hjortspringbåden for at padle en tur til Augustenborg. Det var noget af en oplevelse. Sebbe er relativt let og levende, Ottar er endnu mere livlig, mens Hjortspringbåden er fyldt med liv. Før sejlads skal den trimmes ind med besætningen for at den holder balancen. Tunge personer samt lette personer skal blandes ligeligt i begge sider og så skal man endda sidde roligt, men den er let at ro / padle.

Sebbe gik ud med en besætning af folk der havde lyst til at prøve at sejle vikingskib og de kom både til at ro og sejle.

Roklubbens 75 års jubilæum.

Som skibslag havde vi fået 2 gæstekort til 75 års jubilæet / indvielsen af tilbygningen / renoveringen af roklubben. Der var gjort opmærksom på at kørsel i skoven var forbudt, men hvorfor skal man køre i skoven når man har et vikingskib? Kl. 14.10 gik vi ombord i Sebbe og blev roet over til roklubben hvor det var meningen at vi skulle gå 2 personer fra borde hvorefter Sebbe skulle lægge sig et stykke fra broen, men vi fik besked på at der ikke kom flere skibe så vi kunne bare blive liggende. Hjortspringbåden der havde fulgt os over lagde sig så på indersiden. Som gæster gik vi om bag roklubben og ventede sammen med den samlede presse og ca. 100 andre inviterede på Prins Henrik ankomst.

Prins Henriks interesser

Prinsen ankom i en stor flot Volvo Limusine (som Volvo entusiast og PV og Amazon ejer en selvfølge). Når man normalt ikke bevæger sig i de kredse virkede det noget ubehageligt at fotografere konstant stak deres store kameraer nærmest ret op i hovedet på Prinsen og stort set var respektløse både overfor Prinsen og arrangementet!

Efter en kort tale om begivenhederne gik Prinsen og gæsterne ind i roklubbens nyrenoverede og meget fine lokaler. De har virkelig fået det flot og - dejlig plads og skønne faciliteter. Vi afleverede en gave fra skibslaget der bestod af en dirigentklokke samt en krønike om Sebbe med et forord til roklubben.

Det var meget pussigt at de netop ingen dirigentklokke havde. Prinsens store interesse er vandsport og her specielt sejlads for sejl. Da han så Sebbe ligge for enden af broen satte han omgående kurs mod skibet - hilste kort på Anders for derefter at gå til skipper Steen Graversen for at høre nærmere om skibet, de fik sig en mægtig god snak. Så gik han videre til Hjortspringbåden og blev efter en kort forklaring inviteret på en padletur. Spontant gik Prinsen ombord og forlod både selskabet og alt hvad der hed sikkerhedsvagter for det næste stykke tid at blive padlet rundt i Augustenborg fjord.

Efter igen at være kommet i land blev han udnævnt til æresmedlem/ protektor for roklubben og efter at være blevet beværtet med øl og sandwich forlod han arrangementet. Prinsens fremtræden var hele vejen igennem åben, smilende og positiv.

Afslutning på en god dag

Vi blev roede derefter tilbage til nausten. Et hold tog en tur ud med Ottar mens vi fik det sidste på nausten ryddet op. Så sejlede vi skibene i havn og en god og begivenhedsrig dag var slut.

Efterskriftet til denne dag er - mange mennesker, både i skibslaget og andre fik noget ud af det - besøget af Hjortspringbåden og folkene var utrolig positivt - Roklubben vil gerne med ud og prøve at sejle med Sebbe og Ottar, vi kan så få lov at prøve deres både - vi var med til at sætte kulør på det Kongelige besøg og markere Augustenborg by.

Steen Weile

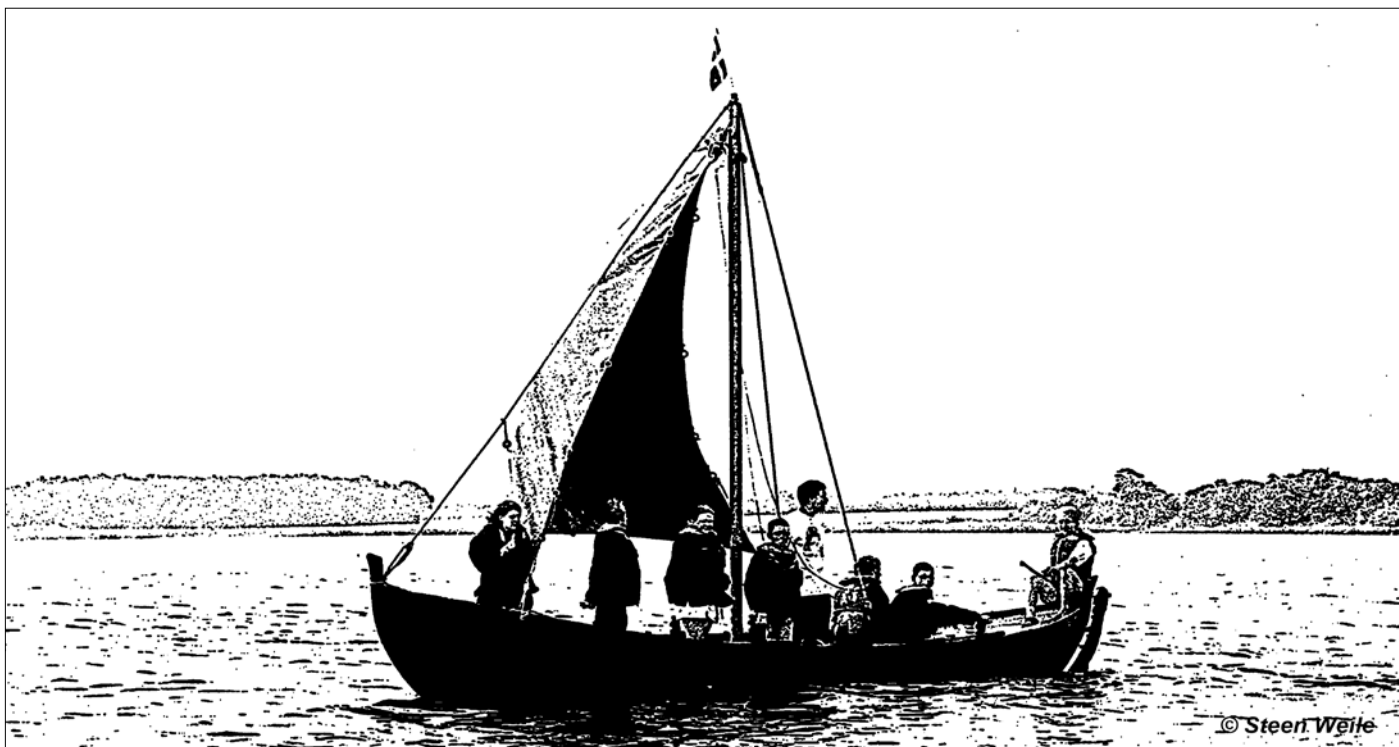
Pinsetogt Als rundt i Ottar

Endelig skulle en gammel drøm føres ud i livet. Ottar skulle hele vejen rundt om Als. Læs beretningen om hvordan det gik, og få blod på tanden til at sejle såvel Ottar som Sebbe. Skipper: Steen Weile. Den øvrige besætning beklædte posterne på skift. Besætningen bestod i øvrigt af: Hele turen: Nicole, Knud Klaus. På dele af turen deltog desuden: Lørdag: Sylvie og Henriette. Søndag: Birgitte og Henriette. Mandag: Sylvie og Birgitte.

Her følger sejljournalens optegnelser over en herlig tur i mere eller mindre samarbejde med vejrguder og meteorologer.

Så haler Henriette brasen og Nicole falder af. Da vi for 3. gang lå ud for Arnkilds Øre, var vi trætte af at krydse, så da vi nåede så sydligt som muligt på bagbord halse, tog vi sejlet ned og roede ned til CHR X's bro, lagde til og købte is m.m.

Under roturen drejede Nicole brat mod bagbord, og Klaus brokkede sig gevaldigt. Resultatet blev en solid grundstødning, og Klaus måtte give en alvorlig undskyldning og is i havnen! Frokosten blev suppleret med Knuds friske og veltilberedte blåmuslinger. En spise, som er lige så pragtfuld, som muslinger på dåse er uspiselige.

Lørdag: Klokken er 11.30.

Solen har skinnet fra en næsten skyfri himmel. Formiddagen er krydret med et sjællandsk ægtepar, der havde holdt til bagbord ved Arnkilds Øre, og nu spurgte om vej til Sønderborg. Henriette og Sylvie holder siesta bag lukkede øjne i forstavn. Steen og Klaus har fiske-snøren ude og Nicole træner i rorets hemmeligheder. De spillede hende et pus, da Steen ville sætte et frimærke på Halvmånen. Havde hans arm været 3 m. længere, havde han nok nået det! 12.45 Nu skal vi krydse ned gennem Als Sund. Ifølge Klaus kan der komme bagluft i sejlet.

Ud fra besætningens udmeldinger inden de smagte muslingerne, troede jeg, at jeg kunne dele dem alle sammen med Knud, men ak nej. Fri af Sønderborg havn, satte vi sejl, og gik så tæt til sydøstenvinden som muligt. D.v.s. at vi endte ud for spejderhytten ved Skeldekobbøl nord for Brudestenen ved indsejlingen til Flensborg Fjord. Så var det næsten slut med den vind, og med lidt støtte fra de enkelte pust i det ellers slappe sejl, roede vi over til Sønderby Camping på Kegnæs. Her trak vi Ottar op og gik i land for at mødes næste morgen kl. 9.00 på Campingpladsen, hvor Birgitte, Henriette og Klaus blev. Dagens sejlads uden krydstillæg: for sejl: 9 NM (sømil) for årer: 9 NM (sømil)

Søndag:

Efter en nat med konstant øsende regn, blev Ottar gjort klar til afgang. Forventningerne var skyhøje, da vejrmeldingen fredag havde proklameret konstant vind 7 mis fra sydøst. Med den vejrudsigt, ville vi inden aften være langt forbi Fynshav og evt. helt omme på nordvestsiden af Als. Vi roede lidt og satte sejl.

Alt gik som det skulle, indtil vinden gik i nord for derefter at lægge sig. Endnu engang måtte årerne frem. Det konstaterede vi ved at Mommark havn var tværs i en time, og vores fiske-snrer pegede ca. 40° ud fra agterstavnen. Endelig! efter at have konstateret at det største realistiske mål for dagens sejlads, var Fynshav havn, kom der en fm vind - ganske vist fra nord-nordvest, men alligevel kunne vi sejle bidevind med omkring 2 knob.

Heldigvis kunne vi krydre dagen og de lusede vejrmeldinger med god frokost, kaffe og kage. Vel i havn kontaktede vi havnefogeden, som venligt mindede os om, at vi vist nok havde en aftale om, at skibslaget ligge gratis. desuden havde han da også en teltplads inkluderet i prisen. At vejrmeldingen ikke var helt præcis, skal så være i orden. Tak for fm service.

Mandag:

Hver dag ofrede vi Gl. Dansk til Havmanden, og lærte ham at sætte pris på denne herlige drik, og da han på 3.-dagen fik sin dram, kvitterede han med god medbør (medvind). Vinden var bedre end hvad DMI og Fynshavs havnefoged havde forudset, så vi glædede os til turen.

Aftenen før havde Troels som kurér lagt en besked til Bjarne Meldhede om at vi havde brug for slæb, og Klaus havde indtalt en bøn om hjælp på Ida Sommers telefonsvarer. Bjarne ringede kl. 7.00 til Steen og bekræftede, at vi havde et slæb hjem fra Nordals, så vi kunne trygt sejle mod Augustenborg. Vi drog af sted, og satte sejl ud for færgehavnen, og som et "tak for kampen", kvitterede vejrguderne med svag vind fra syd. Vinden tog jævnt til over dagen, så farten steg jævnt. Først 2 knob, 3 knob, 3,5 knob osv. Nord for Als, holdt vi en foran for tværs med mindst 5 knob,

Pragtfuldt! Dagen blev krydret med kaffe, Gl. dansk, Skippers nyindkøbte wienerbrød, rundstykker med Birgittes oste og hornfiskeri. Efter at have mistet 2 hornfisk i ophalet, prøvede vi metoden med at svinge dem indenbords. Det var Nicole helt med på. Hun troede, at det var flyvefisk og fangede med i luften med hænderne. Vi smed de hornfisk, vi fik indenbords i en pose under dørken. Af ren medlidenhed med de stakkels fisk, tilbød Steen dem en sidste smøg og smed hele pakken ned til dem. Det var nu ikke meningen, og da de var ret vandskadede, måtte Steen tigge smøger ved Knud på resten af turen. Ved halv 2-tiden ankom slæbefartøjet. det var blevet en hel besætning i motorbåden Tanja. ved middagstid, havde Bjarne over en øl ombord på Tanja fortalt, Jørgen og Ida om hans slæbejob. samtidig havde Ida hørt Klaus's besked på mobilen. Jørgen og Bjarne besluttede så at lave en tur ud af det, og de tog Ida med på trods af at hun var influenzaramt. Flot klaret. Vi kom desværre ikke Als Rundt helt ved egen kraft, men vi både sejlede og roede langt, så udfordringen til en ny besætning er hermed sendt ud.

Der blev en del rekorder ud af turen: Længste rotur i Ottar: 4 1/2 time 9 NM (sømil) Den første Ottarsejltur for egen kraft i Lillebælt. Første gang Als rundt. Største fangst = 2 hornfisk halet ind og 3 afhoppere.

Efterskrift:

Enten skal Meteorologerne fyres, eller også skal vejrguderne. De var rygende uenige om vejret. En stor TAK til slæbemandskabet og Tanja. Uden jer, var Ottar måske strandet i Fynshav for en længere periode.

På en stor del af turen, førte vi udførlig logbog og vi var flittige med kort og bestik (søkort og tegnerekvisitter), så en regnvejsaften, hvor fjorden ikke er sejlbare, er det muligt at regne distancer m.m. fra turen.

Et nyt slogan: "Sejl med Ottar! det giver frisk luft og vabler!"

Klaus Kay

Til Slesvig vikingertage med Ottar

Som planlagt ved sidste Slesvigtur, hvor Ottar var med for første gang, var der arrangeret en sejltur derved. Sebbe skulle have været med, men da der var stor tvivl om hvorvidt Sebbe blev klar, havde vi fået os tilmeldt så sent at marinehjemmeværnet ikke kunne få en sejltilladelse igennem. Arrangementet i Slesvig blev derfor gennemført med Ottar.

Det var en flok friske personer på 7, der mødtes på havnen i Augustenborg til en god omgang sejladt og fuld af optimisme. Der blev provianteret, og kl. 11.00 gik starten med Katrine J som dirigent; i første omgang dog kun ud til Nausten, hvor der blev hentet diverse fornødenheder. Kia og Henriette havde under turen til Sønderborg gang i en brandmandskonkurrence, der endte med en sejr til Kia med 212 talte brandmænd, dog meget tæt forfulgt af Henriette med 198.

I ca. 3 kvarter fra kl. 13.45 var der dømt badning. Der gik ikke mange sekunder, før Klaus og Rune var i vandet. Helle blev til sidst også lokket i vandet, alt imens Henriette var på udvig efter flere brandmænd; ikke længere for konkurrencens skyld, men for besætningens sundhed. En fransk visit fra en stime vandmænd endte dog badningen.

© Anders Weile

Kl. 18.20 blev der lagt til i Sønderborg havn, tæt ved Slottet. Her afmønstrede Helle og Rune, hvorefter Anders påmønstrede. Besætningen bestod nu af Katrine J, Knud, Kia, Henriette, Klaus og Anders. Det blev vedtaget, at en del af turen skulle foregå om natten, da vi gerne ville være fremme i god tid. Dette skulle dog vise sig ikke helt at holde stik.

Vi lagde fra kaj med en mild vind i sejlet og det gik stille og roligt derudaf med kurs mod Kalkgrunden. Vindretningen var ikke i vores favør, så der blev krydset en hel del derudaf, dog kunne vi efterhånden bare det kram.

Ud på aftenen gjorde Katrines te samt Henriettes og Kias cacao underværker, alt imens Anders spillede guitar.

Kl. 23.00 begyndte en noget interessant etape af turen. Tordenvejr begyndte; for os var det i første omgang da et flot syn, når himmelen flængedes af lyn. Morild i vandet satte også kulør på turen. Men kl. 0.00 blev det så vores tur: To gange fra næsten ingen vind kom nogle seriøse vinde og vand ind over rælingen, der tvang os til at tage sejlet ned i en fart. Herefter stod menuen på silende regn, heftige bølger og masser af ingen søvn om natten og tidlig morgen ved 03-tiden var i hvert fald tordenvejret drevet over. Herefter stod den på roning, roning og mere roning samt et silende regnvejr der kunne tage tage modet fra selv den mest optimistiske.

Endnu et problem var også en ret så sulten besætning, der pga. en mindre fejl disponering var løbet tør for proviant.

Lidt før Schleimünde fik vi så slæb til Maasholm, hvor der blev provianteret. Herefter gik jagten ind efter de skibe, der havde mulighed for at slæbe os. "Schlei Princess", der i folkemunde bliver kaldt en "hjuldamper", blev også overvejet et millisekund – men droppet igen til fordel for dagens redningsmænd, et ægtepar der tog os med ca. 4 sømil indtil broen i Kappeln. Her sørgede de oven i købet for at praje et andet skib, der kunne slæbe os videre til området omkring Arnis. Her blev der holdt pause ved en skibskirkegård. Kia og Henriette gjorde igen det, de var gode til, nemlig at praje skibe.

Herefter gik den for slæb til Missunde, hvorefter den stod på roning og en mindre pause på land, noget de "trængende" satte pris på. Her blev der også observeret et stykke tov, der flød i vandet. Eftersom de færreste skippere normalt sætter pris på at få et sådant i skruen, blev det fisket op hvor ekstragevinsten var et fint lille paraply-anker.

Efter Missunde blev der sat sejl og krydset til den store guldmedalje. Dette blev dog droppet, hvorefter årerne atter kom i vandet.

En statusmelding blev undervejs indgivet via mobiltelefon til dem, der allerede var ankommet til Slesvig. Dette skulle vise sig at være en særdeles god idé, specielt for os, da dagens anden redningsmand (Steen) havde fået en bådsmand til at give os det sidste slæb ind. Motoren på båden var nærmest ikke større end at den kunne ligge i en skoæske, men det gik alligevel derindad med et pænt tempo.

Dagens tredje redningsmænd var de, der var informeret om vores ankomst og som gjorde deres til at vi i land kunne få et godt måltid mad, et fint sted at sove etc. samt de kendte ansigter på broen der hævede humøret ganske betragteligt.

Anders Weile og Henriette Kay

Til Slesvig, alternativ rute:

Turen til Slesvig foregik for vort vedkommende i 2 biler. Vi var 6 personer der skulle møde det sejllende folk fredag aften. Vi havde fået en melding om at de var godt under vejs, men da vi nåede frem ved 20 tiden var de endnu ikke kommet. Vi fik os installeret i fællesteltet og begyndte at undre os over hvor de var blevet af. Freja var gået ud for at møde dem da der kom en melding om at de ikke længere havde slæb og at de prøvede at krydse ind for den vind der ikke var der. Nede ved broen kom der en enlig sejlbåd med en lille motor forbi, den fik jeg prajet og kort tid efter sejlede vi dem i møde. Mellem Mysunde og Slesvig mødte vi så en rimelig brugt besætning der roede mod målet. På lang afstand så jeg Klaus rode med en slæbeline – så det tog ikke lang tid før vi stille og roligt gled det sidste stykke ind af Slien – ankomst, ca. kl. 23.00.

De der var blevet tilbage i lejren havde sørget for mad så vi var rimelig populære.

Tørre soveposer havde vi også med så den sejllende besætning kunne få varmen. Det varede heller ikke længe før der var ro i lejren (på nær snorken).

Lørdag morgen var det et meget flot vejr – desværre næsten uden vind. Morgenmaden blev fortæret og så skulle der sejles. Vi fik tilbudt ekstra pladser på Freja, men det er lidt svært blandt tusinder af mennesker, med toiletbesøg, bad og mange andre gøremål at få besætningen samlet, snart manglede den ene – så den anden, men ved halv tolv tiden gik vi ud i bagende sol, næsten uden vind. Det blev derfor ikke den lange sejltur for vi skulle spise mellem 12.00 og 14.00. Senere gik vi atter ud sammen med Freja, da var der kommet lidt mere svag vind. Vi gik en tur rundt om øen og gik så i gang med den anden tur. Ved enden af øen tog vi en chance og passerede gennem de yderste siv, det gik fint, vand nok, så prøvede vi at gå igennem et hul i sivene, det gik næsten godt, en let grundstødning som let kunne skubbes fri og så gik det videre mod det næste hul. I tide så vi at der højst var 10 cm vand og vi bøjede derfor af og ville lave et kryds ud.

Uheldigvis fik vi i farten bak i sejlet og gik baglæns på grund hvilket medførte at det nederste rorbeslag atter brækkede. Ned med sejlet ud med årene og tilbage til lejren. Vi gik nu i gang med at gennemse alle gemmer for at finde noget som vi ikke vidste hvad var, men som kunne bruges til en nødreparation.

Forsynet med et par sjæktler og et par bolte gik vi så op for at spise. Delene blev lagt på bordet for under middagen at kunne få gode idéer til hvordan det kunne gøres. Det hjalp og kort tid efter middagen trak vi Ottar op på stranden og fik roret rigget til. Under denne operation lød der pludselig en vislen i luften og en lyd inde fra sivene ved siden af. Det var en ung bueskytte der ikke kunne ramme skiven, dog heller ikke os. Lidt senere gik Ottar ud på en aftensejls for at teste roret, det gik fint selv om der igen ingen vind var fra alle retninger. Senere samledes vi på Freja hvor der blev smagt på mjød (met). Vi gik forholdsvis tidligt til ro.

© Anders Weile

Ottar Als, Augustenborg

Dagen efter var der stor sammenpakning og vi gik for alvor i gang med logistikken – hvem skulle køre med hvem og hvornår, det kan der ind imellem være svært at få styr på, men det lykkedes også.

Mjølner der skulle slæbe både Freja og Ottar hjem kunne ikke gå ind til broen hvor vi lå, så skibene skulle lægges længere ud og hvordan gør man så det når Freja kun har fem årer til det store skib? Jo da, man sætter en styrmand og 6 roere på Ottar og så ror man hende ud.

Det gik over al forventning. Med en fart af mellem 1,5 og 2 knob roede vi hende ud. Hvad hedder Frejas slæbebåd, jo den hedder såmænd Ottar! Ved 15 tiden kom Mjølner, noget forsinket, og slæbet begyndte. Ombord var Anders og undertegnede. Første stop blev Mysunde hvor slæbebåden skulle tanke. Anders brugte tiden til at spille guitar og vi prøvede i fællesskab at synge til. Det kunne nok have været bedre. Fiskene der havde hoppet lystigt holdt op med dette, men de tyskere der lå i deres både rundt om smilede da til os. Andet stop blev den første bro der netop lukkede da vi skulle igennem, ca. en times ventetid.

Næste stop blev broen ved Kappel der også netop var gået i, ca 1 times ventetid. Så gik det ellers hjemad. På Slien havde der ikke været nogen vind, men ved Sleimünde fik vi dønninger så hatten passede. Det var utroligt at se at den der vippede mindst var Ottar selv om det var galt nok. Lidt senere da vi kom lidt længere ud blev det bedre og vinden lagde sig totalt. Morilden legede lystigt og alt var stille i den mørke nat. Klokken ca. 01.30 var vi ved Sønderborg lystbådehavn hvor vi ønskede Freja og Mjølner en god tur og gik ind for at finde en plads i bulder mørke (vi havde dog en god lommelygte med). – toget var forbi!

Mandag aften var vi fire der tog Sebbeline til Sønderborg og slæbte Ottar hjem, det var der ingen ben i. En halv time til lystbådehavnen og en time og tre kvarter for at nå Augustenborg.

Steen Weile

Indvielsen af Slivsø 2004

I forbindelse med den officielle åbning af Slivsø d. 23. juni (Sankt Hans) var skibslaget inviteret til at deltage. Slivsø er en sø, der ligger ved Hoptrup.

I 50'erne blev søen pumpet tør og jorden anvendt til landbrugsjord. Den er på 160 ha og er nu reetableret. Amtet ville helst have haft Sebbe op at sejle i søen, men med den forholdsvis lave vandstand og maset med at få skibet derop og hjem igen, blev vi enige med dem om at tage Ottar med i stedet.

Onsdag morgen kom der en lastvogn med kran og hejste Ottar op på ladet af en vogn. Vi havde i forvejen afrigget, så det var hurtigt overstået. Et skibslagsmedlem fulgte skibet for at sikre, at det ikke led overlast under transport og søsætning. Planen var, at vi skulle ro amtsborgmesteren (Karl Holst) ind til broen ved festpladsen, hvor han skulle holde tale - forud herfor skulle vi lave en generalprøve, men da vi mødte op, havde amtsborgmesteren skiftet mening og "turde" ikke sejle. Vi skulle i stedet komme sejlene ind, når han holdt båltalen kl. 22.00. Vejret havde hele dagen været blæsende med masser af regn, men kl. 16.15 klarede det pludselig op, der kom så sandelig også sol. Vi sejlede nu nogle

ture med Ottar og det var jo lidt spøjst at være det første skib, der sejlede her i 50 år.

Ingen sag at få Ottar op med det rette grej.

Placeret og godt fortøjet - klar til afgang.

Ude i søen var der en "vej", hvor sivtoppe markerede, hvor den havde gået - her pløjede vi igennem gang på gang. Hen ad aftenen gik vi i land ved en parkeringsplads og tændte op i en medbragt grill - herligt. Præcis kl 22.00 gled vi ind til havnen i en let vind, for fulde sejl, greb årerne og roede de sidste par meter ind til broen. Men amtsborgmesteren havde snydt os - han startede talen 10 min. for tidligt - det havde vi ikke fået noget at vide om, så vi holdt aftalen til punkt og prikke.

Så skulle de tre Sankt Hansbål tændes - et med katapult og ildkugle, de to andre af bueskytter med ildpile. De skød og de skød, flot så det ud, men der var mange fejlskud og de skud der ramte prellede uheldigvis af. Efter mange forsøg gav begge hold op og en mand i gummibukser (waders) blev sendt ud for at få gang i bålene.

Ved 23-tiden forlod vi pladsen og trillede hjemover. Næste morgen kl. 08.00 stillede to skibslagsmedlemmer ved Sliv Sø. Ottar blev atter hejst op, stillet på anhænger og kørt tilbage til Augustenborg. Atter engang fik vi markeret skibslaget og Augustenborg, samtidig med at vi fik sejlet.

Steen Weile

Ottar rykket op på stranden i den lavvandede sø.

Pavarotti sang for Ottars besætning - og andre!

Vi var 7 der mødte op å havnen for at få en stille aftentur, 6 kvinder og så mig som ene hane i kurven.

© Steen Weile

Det havde ellers været svært at komme til byen idet bilerne holdt helt oppe fra motortrafikvejen.

Det er utroligt hvad man kan samle sammen af forsyninger, tøj og andet til sådan et par timer, - jeg er overbevist om at vi havde kunne overleve en 3 dages belejring.

© Steen Weile

Da skibet var pakket lagde vi ud i let modvind - det gik fint - pigerne roede og jeg styrede. Vi gik i en bue uden om hjemmевærns-kutteren og kastede anker en halv snes meter fra stranen. Så gik vi ellers igang med at dække op, dugen kom frem og så alt det lækre.

© Steen Weile

Nicole fiskede en flaske champagne frem og som eneste mand var det min opgave at åbne den. Milde makrel, der var tryk på - proppen røg pludselig op med et ordentligt knald og forsvandt højt op over Ottars mast - skål råbte de fra de andre skibe, - jo da, skål. Så var der ellers mad og vin til alle og klokken halv otte begyndte musikken så.

Hvad andre siger er vi ligeglade med - de spillede og sang godt, specielt den kvindelige sopran der, når det gik vildest for sig, gav anledning til at holde om vinglasset så det ikke sprak. Det holdt tørvejr og vinden løjede af og vi hyggede os. Det var mørkt, da det var forbi og udstyret med lommelygte roede vi stille og roligt ind på plads. Det havde virkelig været en stor oplevelse og en herlig aften.

Tak til besætningen!

Steen Weile

Roger Waters (Pink Floyd)

Vi havde planlagt en sejltur med Ottar tirsdag den 1. maj om aftenen og havde medbragt madkurve.

Der var godt med mad og drikke

Sejlet var ikke blevet monteret, men hvad skal man også med sejl når solen skinner og der ikke er nogen vind. Og hvor var vi heldige for netop den aften var der atter koncert i parken.

Så da vi havde fornøjet os med roning en stund (jeg var styrmand) smed vi ankeret ud for parken (vi var ikke alene).

Så blev maden fundet frem, for mens 13.000 mennesker var stuvet sammen i parken kunne vi sidde i vores lille skib med det store kolde bord samt rødvin – herligt! Så fik vi pludselig besøg af 3 skibslagsmedlemmer der var ude at lufte en gummibåd.

Klokken 20.30 kom der gang i musikken. Der var sat et fantastisk lydanlæg op samt en kæmpe skærm hvor der i et væk kørte et fantastisk lysshow. Midt i det hele blev en kæmpe lyserød gris pustet op og sluppet løs så den stille og roligt steg op i nattehimlen. Hvilken musik – det var lige fra de gode gamle dage – ikke sært at koncerten fik 5 ud af 6 stjerner af anmelderne. Efter et par timer var nydelsen forbi og vi skulle hjem for der var noget der hed arbejde dagen efter. Turen var en nydelse for de 5 der var med – en herlig oplevelse – tak til deltagerne.

Steen Weile

En storskærm gav os en fin oplevelse!

Den store grissebasse steg til vejrs.

Ottars søsætning

Torsdag morgen klokken 09.00 stillede de første på nausten. Ottar var færdigmalet og manglede kun bundsmørelse og bundproppen før søsætningen. Vi havde fået sponsoreret en stor dunk brun maling så hun var blevet brun indvendig - vældig pænt. Der dukkede flere folk op og årer blev malet samtidig med at mast og rig blev fundet frem. Vejret var fint og vi var efterhånden

blevet 12 mand. Så skulle hun i vandet, baggestokkene blev lagt ud og ja, det var jo en smal sag at få hende søsat og jeg kunne hellige mig fotografering imens. Hun tog ikke meget vand ind så i løbet af nogen få dage vil hun være helt tæt. Den legendariske slæbeøl kom på bordet, mens vi nød synet af skibet i sit rette element. *Steen Weile*

Bundmaling smøres på tidligst 24 timer før søsætning

Det kan være svært at komme til under skibet

Frisk og nymalet, klar til søsætning

Så skal der lige et på baggestokke mere ud

Bundmaling smøres på tidligst 24 timer før søsætning

Så flyder hun - så er der slæbeøl til alle!

Rundt om Katholm med Ottar

Det blev nok den længste sejltur med Ottar i år. Vi mødtes fire personer iført let tøj og madkurv lørdag morgen klokken 09.15. Vi havde bestilt godt vejr og det havde vi sandelig også fået - fuld sol og let vind. Sejlet blev sat på stedet og så gled vi stille og roligt afsted. Ved badehusene traf vi en beslutning om at gå inden om Rønsten (grund med sten) - det gjorde vi så, videre forbi Ørekobbøl og Sebbelevskov og efter en tid dukkede Katholm op. Katholm er lidt speciel - der er ikke meget vand mellem øen og fastlandet. Vi gjorde holdt ved den østlige ende af øen og løb skibet op på land i det dejligste sand. Så blev der etableret bålplads og samlet brænde og snart kunne vi lægge risten på og begynde stegningen af bøfferne. I mellemtiden var en flaske rødvin blevet knuppet op, det blev et rigtig lækkert måltid. Det var en skøn plet og ikke så let at forlade, men den stod på kryds hjem, så vi slettede bålstedet og pakkede sammen. Med klart skib startede vi turen med at gå inden om øen for Katholm rundt det skulle vi. I første kryds "ramte" vi lufthavnen og så gik det ellers frem og tilbage i nogle timer til vi til sidst strøg sejlet ved parken og roede de sidste par hundrede meter ind til havnen - det var første gang på dagens sejlads at årene blev våde. En perfekt landing og efterfølgende klargøring af skib - så var en dejlig tur forbi. Klokken var blevet 17.00 så det var blevet til en 8 timers tur.

En stor tak til deltagerne - Helle, Jens Peter og Sylvie - idag blev skibet brugt.

Steen Weile

© Steen Weile

God vind giver skøn sejloplevelse

© Steen Weile

God mad og drikke på stranden ved Katholm

Film med DR og Skibslaget Sebbe Als

DR1 er ved at lave en udsendelsesrække, Fra kyst til kyst, om de danske kyster og var i den forbindelse stødt på Sebbe Als.

Sebbe var under reparation i Asserballeskov hvor der blev lavet interviews om skibet, skibstypen og historien.

Så var der optagelser omkring nausten og landgang med Ottar. Næste step var ro scener med Ottar hvor programværten skulle ro med. Vi roede på tid over fjorden, rundt om en bøje og tilbage igen med kamerahold ombord. Så gjorde vi det samme en gang til med kameraholdet på Fie og så en gang til med kameraholdet på land. Det gik fint, men programværten måtte under behandling af vor sygeplejerske, da han ikke bare havde fået vabler, men der var gået hul på dem så han blødte. Han pustede og pæsedede som en blæsebælg. Venlige som vi er tilbød vi ham nogle flere ture så han kunne lære det, hvilket han ikke lige havde den største lyst til.

Så blev der kaldt til spising og det var lige noget vi trængte til. Mens vi spiste lavede de så optagelser hvor programværten stillede spørgsmål og efter at lydmanden havde fået nogle ekstra optagelser af skibslagsstemning omkring madtruget lavede de en afslutning med programværten og så blev kameraet slukket. Vi var så heldige at vi kunne fortsætte med at hygge os medens DR1 holdet skulle køre til København.

DR1 holdet udtrykte deres store tilfredshed og vi havde haft en god dag, så bedre kunne det ikke være. Vi blev yderligere beriget med en rigtig smuk solnedgang ud over fjorden. Ottar blev slæbt i havn med Fie og så var den dag forbi. En stor tak til dem der deltog fra skibslaget.

Steen Weile

Der blev stillet mange spørgsmål

Anders fik store vabler under roningen

Afslutningen var god mad og drikke

Renovering af Ottar

Skibet havde nogle lækager i revnede bordplanker der gennem tiden var blevet fyldt med viskestykkestof og andet man lige havde ved hånden. Båden skulle vendes og revnerne skrubes godt ud og fyldes med Pro10. Der skulle også laves enkelte lasker indenbords. Desuden skulle pasningen ved for og agterstævn laves.

Der blev udarbejdet en arbejdsplan af Palle Jacobden som blev videregivet til den nye bestyrelse. Med disse reparationer og vedligeholdelse med maling ville skibet kunne holde mange år endnu. Vi havde også fundet en lade med lys og strøm hvor arbejdet ville kunne udføres.

Optagning af Ottar 2013

21. november

Det lykkedes at finde et vinterhi til Ottar - det blev i en lade i Notmark. Så var det bare at få skibet derop. Verner Østergård blev kontaktet og torsdag eftermiddag mødtes vi så på havnen. Det skulle være en enkel lille sag, men det skulle vise sig at blive anderledes.

Vi mødtes klokken 15.30 og gik igang med at lænse skibet da der var rigtig meget vand i - 2 spande og håndpumpen kom igang. Næste opgave var at få dørken lagt på plads. Så kom den lette opgave - at ro skibet over til havnekajen. Vi lagde til 15.55 og 2 minutter efter kom lastbilen. Verner er jo vant til at tage Ottar op, så 20 minutter efter var hun oppe og fastsurret på ladet og så gik det mod Notmark. Det bød ikke på problemer - dem havde vi til gode!

Det var ikke muligt at få lastbilen helt om til laden - han kørte så tæt på som muligt og lagde så armen på kranen så langt ud som muligt, svingede Ottar helt op over hjørnet på bygningen (det så drapeligt ud) og satte hende for enden af laden. Vi lagde noget træ ud som bakkestokkede og fik nu skibet skubbet ind på plads uden problemer. Men så kom Verner - er der nogen der lige har en traktor for jeg sidder fast med med 24 ton lastbil". Alle kiggede i lommerne, men nej, det havde vi ikke.

Der lænses for sidste gang i år. En fotograferer - 2 kigger på og 2 arbejder!

Troels snupede telefonen og ringede til en kammerat der har en stor traktor og jo, han kunne godt komme. I mellemtiden baksede Verner og Kim for at prøve at få den fri, men måtte opgive. Så kom den store traktor og 5 minutter efter kunne Verner atter køre.

Nu ligger hun så tørt og godt i laden. Vi skal lige have lavet nogle nye bukke og rettet til med lys - så skal hun gennemgås så vi kan få et overblik over hvor meget der skal laves.

Steen weile

Så er skibet på plads og klar til afgang.

Reparations rapport for Ottar 2014

Bordgange

De revnede bordgange er ikke rådne og udskiftning er ikke nødvendig. Skibet har fuld stabilitet – der sker ikke noget. Men: Vi skal skrabe bunden omkring helt ned og rense revnen. Herefter skal der fyldes ud med Hempel Proff 10 der er et flexibelt materiale i stil med Norsk trækitt. Ingen udskiftning af planker nu.

Stævnene

Det ser ud til at der er nogle søm i de øverste bordgange der er tæret over. De skal udskiftes. I den forbindelse skal knæet tages ud og efter monteringen af bordgangene tilbasses og monteres, evt. forstærkes med en speciel kobbernagle.

Alt i alt ser det ikke slemt ud og med disse reparationer vil skibet kunne sejle trygt og godt endnu en del år.

Referat fra skibsbygger Palle Jacobsens gennemgang.

Status for reparationen

Der var en del reparationsarbejder på Sebbe og resultatet blev at man kun brugte forholdsvis lidt tid på Ottar og da Sebbe først var søsat gik det lidt hurtigt med Ottar der fik noget maling og blev kørt til havnen hvor hun blev søsat uden det grundige arbejde der var foreskrevet.

Supertur med Ottar

Vi var 6 der havde fået lyst til en sejltur med Ottar. Der var lovet rigtig godt vejr, så vi havde badning i tankerne. Klokken 16.00 tog vi så afsted efter at have booket skibet hos formanden.

På havnen blev skibet lænset, og alle vore pakkenilleker stablet ombord. Vinden var lidt ustabil, men hovedsagelig ud af havnen, så vi tog fortøjningerne, skubbede fra og satte sejlet. Der var ikke meget vind, dog var der nok til at vi stille og roligt sejlede ud af fjorden. Vi passerede roklubben og badehusene og gik så ind på stranden inden for Rønsten. Så var der dømt badning. Stranden var ikke den bedste, men vi var nogen der fik badet. Vejret var helt i top og ud over sodavand og en enkelt øl, var der kaffe. Vi blev der en stund og det var total afslapning. Som noget nyt havde vi en norsk skibshund ombord og den nød, på ligefod med os, turen. Så var der hjemturen. Det er sjældent at vi både har medvind ud og ind og det skete heller ikke i dag, vi måtte krydse. Første vending over stag ved Madeskoven gik galt, men 2. gang lykkedes det og så gik det ellers fint indtil roklubben. Undervejs blev vi passeret af en rigtig stor gammel Hollandsk sejlboat - for motor! Ved roklubben blev vinden, som altid, ustabil og vi endte med 2 kovendinger og det gør man bare ikke, så sejlet blev strøget og årerne kom ud. For roning gik det så hjem til havnen. På et tidspunkt gik det lidt for langsomt og der var så en der tog 2 årer forskibs og så kom der ellers fart på. Perfekt havnemanøvre og så var skibet på plads. Klokken var blevet 19.00 og efter klargøring af skibet var det 6 glade mennesker der sammen med en skibshund tog afsked med vort lille skib. Det er skønt at sejle og det er skønt at sejle sammen med mennesker der har målet, at sejle og hygge sig. En god portion jokes og humor hører til.

Tak for en god tur til en god besætning.

Steen Weile

Landgang mellem badehusene og Ørkobbøl.

En norsk skibshund nød turen.

Hygge på stranden.

En historisk dag ved søen 2015

Ottar var igen med ved arrangementet på Nordborg sø sammen med Hjortspringbåden. Der var mange mennesker til arrangementet der spænder lige fra ringridning til falkonerer, boder og slagsmål med riddere. Vi fik nogle fine sejlture med gæster der virkelig nød at komme på vandet med vort lille skib. Selvom søen ikke er stor gik det vældigt fint med sejladsen.

Dette arrangement er både en fornøjelse for Sebbefolket og dem der får en ekstra oplevelse med sejlad. Arrangementet er virkelig godt tilrettelagt og kræver minimum indsats fra vor side. Desværre kunne vi kun være med nogle få timer da vi havde et familietræf, men de timer var en ren fornøjelse.

Steen Weile

Det er sjovt at sejle med Ottar

Det ser flot ud når Hjortspringbåden padler afsted og det går stærkt med det lette skib og de mange padlere.

Så fik Ottar atter en tur til Katholm

Der havde været snak om en sejltur søndag, men da der ikke lå noget konkret kontaktede jeg fredag aften formanden og fik ok for en sejltur. Søndag klokken 09.00 mødtes vi så 7 medlemmer og tog afsted.

Vinden var lige imod, så det blev en rotur ud til Madeskoven. Her satte vi så sejl og gik for kryds over mod Rønsten. Vi tog yderligere et par kryds og gik så med stabil sejlføring ud af fjorden. Så blev der dømt morgenkaffe med friske rundstykker og diverse pålæg - Ottar har et godt menu kort. Herlig vind og god fart og vi besluttede os for at gå ind til Katholm. Vi gik nord om øen og droppede sejlet. Vinden var ret fra agten og vi fik for riggen styrefart og sejlede ind på stranden. Her opdagede vi at der ikke var noget anker i båden! Av - det havde jeg taget for givet - et skib er ikke rigget uden anker - det skulle jeg have checket. Vi fortøjede til en stor sten, lagde hende med agterenden mod bølgerne og trak hende op på stranden - her lå hun godt. Så blev der samlet brænde og tændt bål. En af deltagerne ønskede at afmønstre og skulle hentes i bil - så kom spørgsmålet - hvordan kommer man til Katholm - jo , man sejler ud af fjorden og går til styrbord, men i bil? ja den var værre, men det lykkedes.

Nu var grillen klar, risten blev lagt på og så en række pølser. Men hov, - der var noget der manglede, vi havde ikke en eneste tallerken med - nå det klarer servietter. Der blev spist og slappet af og hygget, vi var enige om at vejret ikke kunne være bedre.

© Steen Weile

Så pakkede vi sammen og startede hjemturen. Vi ville selvfølgelig hele vejen rundt om øen, så vi gik for riggen ned til enden hvorefter vi roede et par hundrede meter ud, så kom sejlet op og blev først taget ned ud for Ottars plads i havnen. Turen hjem tog 1 time og et kvarter - super sejlads.

På hele turen havde vi en amerikansk ror-gænger - og det var han god til - han fik også en bemærkning om at vi ville ringe til ham næste gang vi skulle ud at sejle. Skibet er noget læk fra en gammel revne over normal vandlinie i styrbord agter, den skal vi have repareret.

15.15 var vi atter i Augustenborg og en skøn tur var til ende. En tak til en rigtig god besætning.

Steen Weile

© Steen Weile

Grillmad og hygge ved Katholm!

Så ligger Ottar i nausten

Der har været fuld fokus på at få Sebbe klar til Romregatta og andet, så Ottar var blevet liggende udenfor. Hun har ligget under en plasticpresenning der nu var blevet taget af og var meget udtørret!

Hvis vi nu lige tager fat alle sammen så går det - også kameramanden! Vi var nogen stykker der var bekymrede for hendes fremtid.

Sammen med den fungerende formand (næstformand) besluttede vi os for at få hende sat ind i nausten, da der ikke foreligger nogen anden plan. I nausten er hun beskyttet mod sollys og for at holde hende fugtig blev bundproppen sat i - hundetæpper lagt op af siderne og så blev der pøst 15 spande vand i hende.

Så skal vi bare have "Damen" skubbet indendørs!

Et godt spørgsmål.

Ottar Als, Augustenborg

En stor del løb lige igennem da plankerne er tørret ud. Planen er nu at lave servicehold en uge af gangen hvor man tager over til skibet og hælder vand i.

Der skal så laves nogle arbejdsdage, hvor vi går igang med udbedring af skaderne (se på www.sebbeals.dk hvad der skal laves).

Under flytningen ind i nausten opdagede vi at stråøkølen sidder løs.

Vi mødtes 7 mand klokken 17.00 og efter en kort rådslagning gik det løs. Vi skubbede hende ned på stranden, vendte hende 90°, skubbede hende hen af stranden, vendte hende atter 90° og skubbede hende derefter ind.

Det var ikke noget problem og det tog bare en time. Skibslagets ølbeholdning opbevares for tiden et andet sted, men der var en der havde været så flink at sætte 3 gode slæbeøl til os i opholdsrummet - tak for det! Der vil snarligt komme mere om aktiviteter på nausten - skib og omgivelser.

Tak for godt arbejde til deltagerne : Søren, Jens, Troels, Exe, Peter S., Jens Peter - og tak for den gode stemning - det styrker det sociale sammenhold i skibslaget.

Steen Weile

Der hældes vand i - hun var tørstig!

Status 2018

Efter at skibet var kommet ind i nausten i sommeren 2017 blev der afholdt et par arbejdsdage hvor en del af rælingen i styrbords side var blevet fjernet. Herefter gik arbejdet i stå til fordel for et stort filmprojekt med Sebbe. I foråret 2018 startede det igen op med et par kompetente både-byggere der gerne ville hjælpe til.

Øverste bordgang på begge sider blev demonteret samt rælingen i begge sider og diverse aptering. 2 spanter blev også demonteret og udskiftet. Der blev fremskaffet træ til ræling og bordgange og arbejdet med disse er igang. Hvornår renoveringen forventes færdig vides ikke - der er stadig lang vej igen.

Billedet er fra 40 års dagen for Ottars søsætning - der er stadig lang vej til et sejklart skib.

Fremtiden

Som det fremgår har vi haft rigtig mange fornøjelige og lærerige sejlture med Ottar og vi ser hende forhåbentlig snart både sejle i fjorden og andre steder igen.

Renoveringsprojektet vil blive beskrevet i separat bog.

Ottar Als, Augustenborg

40 års historie i tekst og billeder

© Copyright *Steen Weile*
April 2021